

[Leif Hermann]

tæller os, at Barsebäck faktisk er sikrere, end Tjernobył var. Der skulle det jo heller ikke kunne ske.

(Kort bemærkning).

Svend Åge Petersen (KF):

Fru Margrete Auken snakker om vås. Det er nok muligt, at det skal opfattes sådan. Jeg må sige: jo, jeg betakker mig meget for at bo i Ukraine, både i denne situation og generelt, af hensyn til nogle andre overvejelser.

Hr. Leif Hermann snakker om sandsynlighedsberegning. Det ord har jeg overhovedet ikke med i det, jeg har sagt indtil nu. Jeg ved ikke, om vore sovjetiske venner i forbindelse med det anlæg, der nu er ved at gå helt i opløsning, har talt om 50.000 år, det har jeg intet kendskab til.

Jeg lægger uhyre vægt på den forskel, der er i det sikkerhedsmæssige, og derfor ville jeg personlig hellere bo i denne afstand fra Barsebäckværket, end jeg ville bo i denne afstand fra et værk i DDR eller værker som det, det nu er gået galt med i Sovjetunionen.

Bente Nielsen (V):

Ingen er vel i tvivl om, at kernekraftværket i Barsebäck er meget dårligt placeret og vel nok det dårligst placerede atomkraftværk i hele Europa. Det er det, fordi der inden for meget kort afstand bor flere millioner mennesker, og det er da også højst sandsynligt, at hvis man skulle diskutere en placering i dag, så ville ingen drømme om at foreslå denne placering så tæt på to storbyer som København og Malmø.

Når det er sagt, må man sige, at en eventuel lukning af Barsebäck er et internt svensk anliggende, som vi ikke kan påbyde dem herfra, men derfor kan vi godt tage nogle diskussioner op med svenskerne om, hvilke følelser og forventninger vi har i den anledning.

Det er klart, at ulykken på Tjernobyłkraftværket i Sovjet betyder, at vi igen må tage op til vurdering flere forskellige ting i forbindelse med atomkraftværker, bl.a. generelt sikkerheden. Det drejer sig om kraftværkerne i Vest og Øst, de svenske, de engelske, de sovjetiske, de vesttyske og de østtyske, hele raden rundt. Det drejer sig også om beredskabsplaner i Danmark. Hidtil har vi kun haft beredskabsplaner vedrørende Barsebäck.

Der er ingen tvivl om, at vi nu nøjere må vurdere beredskabsplaner generelt og inddrage de kraftværker, som ligger tæt på os.

Derfor mener jeg, at regeringen bør rette henvendelse til den svenske regering for at få fastslået nogle ting: dels hvilke initiativer vedrørende sikkerheden på de svenske atomkraftværker og hvilke initiativer vedrørende de svenske atomkraftværker i det hele taget, ulykken i Sovjet må give anledning til for svenskerne, dels – hvilket nok er det vigtigste – hvordan arbejdet med en afviklingsplan for kernekraft i Sverige går. I den forbindelse må det understreges, at vi fortsat fra dansk side lægger stor vægt på, at Barsebäck bliver blandt de første værker, der lukkes, ikke mindst på grund af beliggenheden meget tæt på Danmark.

Som sagt er Barsebäck kun ét af mange atomkraftværker, der ligger tæt på Danmark. Der ligger nogle i stort set alle vore nabolande. Det betyder, at regeringen også må tage initiativer i forhold til disse værker og søge at opnå internationale aftaler om information generelt. Når jeg siger »information generelt«, så betyder det information om værkernes placering og drift og, hvis det er muligt, om deres sikkerhedsforanstaltninger – det er et lønligt håb, men hvis det overhovedet kunne lade sig gøre – og derudover nogle varslingsystemer og varslingsaftaler i forbindelse med uheld. Det, vi har set i det sovjetiske eksempel, er helt, helt utilstrækkeligt. Vi har overhovedet ingen oplysninger fået fra Sovjet, og det kan vi ikke leve med. Det ville vi heller ikke kunne leve med, hvis det havde været kraftværker i andre lande.

Der er altså en lang række initiativer, som jeg mener Danmark kan og bør tage vedrørende atomberedskab, vedrørende sikkerhed og vedrørende informationsudveksling, men vi bør samtidig respektere, at nedlæggelsen af et bestemt kernekraftværk i Sverige er og bliver et svensk anliggende.

Margrete Auken (SF):

Som forberedelse til debatten i dag har jeg kigget de tidligere debatter om Barsebäck igennem. Jeg vil minde om, at vi har haft tre førstebehandlinger og to redegørelsesdebatter, siden SF fremsatte forslaget om Barsebäck's lukning første gang i efteråret 1978. Det er bemærkelsesværdigt, at vi allerede